

Η Αργυρώ γνωρίζει το χειμώνα

Σε μια γειτονιά του δάσους ζούσαν ένας σκίουρος, ένα μυρμήγκι, μια κουκουβάγια, ένας σκαντζόχοιρος και μια χελώνα με το χελωνάκι της, την Αργυρώ.

Η μικρή Αργυρώ, καθώς μεγάλωνε, ευχαριστιόταν να κάνει βόλτες στη γειτονιά. Πήγαινε στη σοφή κουκουβάγια, ακολουθούσε τα μυρμήγκια και όταν έβρισκε τρυφερά φυλλαράκια χόρταινε την πείνα της.

Ένα πρωινό πήγε στην κουκουβάγια για ν' ακούσει τις σοφές ιστορίες της.

-Καλημέρα κυρία Αθηνά, θα μου πεις μια ιστορία σήμερα;

-Γεια σου Αργυρώ. Αχ, τι κρίμα... δε θα μπορέσω, επισκευάζω τη φωλιά μου για να αντέξει στο δυνατό αέρα του χειμώνα που έρχεται.

Μάλλον καινούριος γείτονας θα είναι, σκέφτηκε η Αργυρώ. Παρακάτω συνάντησε το σκίουρο.

-Καλημέρα, σκίουρε, τι κάνεις;

-Γεια σου Αργυρώ. Είμαι κουρασμένος. Τρέχω να μαζέψω πολλά βελανίδια. Έρχεται ο χειμώνας και πρέπει να έχω τροφή ως την άνοιξη.

Τι καλά, η γειτονιά θα γεμίσει κόσμος! Ο χειμώνας θα φέρει τις κόρες του, θα κάνω και άλλους φίλους, σκέφτηκε η χελωνίτσα και βλέποντας τον κυρ Μανόλη το μέρμηγκα να σπρώχνει ιδρωμένος ένα σπόρο σταριού, του φώναξε.

-Καλημέρα κυρ Μανόλη, έμαθες τα νέα; Έρχεται ο χειμώνας!

-Το ξέρω καλή μου Αργυρώ, απάντησε ο μέρμηγκας, αγκομαχώντας από το βάρος του σπόρου, γι' αυτό τρέχω να προλάβω να γεμίσω τις αποθήκες μου!

Γυρνώντας στη μαμά της, τη βρήκε να μασουλάει φυλλαράκια και να κουβεντιάζει με το σκαντζόχοιρο. Όλο αγωνία τούς φώναξε:

-Τρέξτε να μαζέψουμε τροφή, έρχεται ο χειμώνας!

Ο σκαντζόχοιρος χασμουρήθηκε...

-Ξέρω εγώ τι θα κάνω. Είπε και χώθηκε στο καβούκι του.

Η χελώνα χαμογέλασε στην κόρη της.

-Όχι χελωνίτσα μου, εμείς δε χρειάζεται να κάνουμε προετοιμασίες, θα κλειστούν οι φωλιές μας και θα κοιμηθούμε τρεις μήνες, όσο είναι χειμώνας.

Τότε έκανε μόλις τώρα ο σκαντζόχοιρος. Έπεσε σε χειμερινή νάρκη,